

Ομιλία Κηδείας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ (Χρησιμοποιήστε όσες εφαρμόζονται και είναι κατάλληλες.)

Λεπτομέρειες σχετικά με ηλικία, γέννηση, πότε παντρεύτηκε, κλπ.

Ποιοι ζουν ακόμη από την οικογένεια του ατόμου που πέθανε

Ιστορικό της αφιέρωσής του, να περιληφθούν και τα προνόμια υπηρεσίας

Υποδειγματικές ιδιότητες που εκδήλωσε το άτομο που πέθανε (Εκκλ. 7:1)

Η ΕΛΠΙΔΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ

Λάτρευε τον Ιεχωβά, τον Θεό της σοφίας, δικαιοσύνης, αγάπης, δύναμης

Είχε πίστη στον Ιησού Χριστό (Πράξ. 4:12)

Εκτιμούσε το σκοπό του Θεού για τη γη (Γέν. 1:28)

Σύντομα θα εκπληρωθεί (Ησ. 11:9· 55:10, 11· Αποκ. 21:4)

Γιατί πεθαίνουν οι καλοί άνθρωποι

Ανυπακοή του Αδάμ (Γέν. 3:19· αντιπαράβαλε με Γένεση 2:7.)

Οι απόγονοι κληρονόμησαν θάνατο (Ρωμ. 5:12)

Κατάσταση των νεκρών

Η ψυχή είναι θνητή (Ιεζ. 18:4, 20)

Οι νεκροί δεν έχουν αισθήσεις (Ψαλμ. 146:4· Εκκλ. 3:19· 9:5, 10)

Η ελπίδα της ανάστασης

Έγινε δυνατή μέσω της θυσίας του Ιησού Χριστού (Ματθ. 20:28)

Η ανάσταση του Χριστού αποτελεί εγγύηση (1 Κορ. 15:22, 23)

Ο Θεός χρησιμοποιεί τον Ιησού για να αναστήσει τους νεκρούς (Ιωάν. 5:28, 29)

Για τους χρισμένους, η ανάσταση είναι για ουράνια ζωή (1 Κορ. 15:51–54· Αποκ. 20:4, 6)

Τα «άλλα πρόβατα» θα αναστηθούν για να ζήσουν στον επίγειο παράδεισο (Λουκ. 23:43· Ιωάν. 10:16)

Αυτοί που θα επιζήσουν από τον Αρμαγεδδώνα μπορούν να ελπίζουν να ξαναδούν σύντομα το άτομο που πέθανε

Κι άλλοι, επίσης, πρόκειται να αναστηθούν (Πράξ. 24:15)

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΜΕ ΣΕ ΟΙΚΟ ΠΕΝΘΟΥΣ

Μπορούμε να παρηγορήσουμε αυτούς που πενθούν· η απώλεια είναι αμοιβαία

Μπορούμε να βάλουμε στην καρδιά μας την αβεβαιότητα της ζωής (Ψαλμ. 90:12· Εκκλ. 7:2)

Μας κάνει να σκεφτούμε πώς χρησιμοποιούμε εμείς τη ζωή μας

ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΩΦΕΛΗΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ

Όσο ζούμε, ας κάνουμε καλό όνομα με τον Ιεχωβά Θεό (Εκκλ. 7:1)

Ας θησαυρίζουμε θησαυρούς στον ουρανό (Ματθ. 6:19–21)

Ένας τρόπος είναι να συμμετέχουμε με ζήλο στο έργο μαρτυρίας, αν έχουμε τα προσόντα (Ματθ. 24:14· 28:19, 20)

Με αυτόν τον τρόπο και με θεοσεβή διαγωγή, συμβάλλουμε στον αγιασμό του ονόματος του Ιεχωβά (Παρ. 27:11)

Η ελπίδα της ανάστασης είναι κίνητρο για να μάθουμε και να κάνουμε το θείο θέλημα (1 Κορ. 15:58)

(Σημείωση: Η έναρξη με προσευχή είναι προαιρετική. Αντί να εγκωμιάζετε το άτομο που πέθανε, χρησιμοποιήστε την ύλη που υπάρχει σε αυτό το σχέδιο για να δώσετε μια θαυμάσια μαρτυρία σχετικά με την αλήθεια. Θα πρέπει να τηρηθεί καλή ισορροπία σ' αυτό το ζήτημα. Τα δογματικά σημεία μπορούν να παρουσιάζονται ως πεποηθήσεις του ατόμου που πέθανε, που χρησίμευσαν ως κίνητρο γι' αυτόν. Σκοπός της ομιλίας είναι να εξυψώσει τον Ιεχωβά Θεό ως έναν Θεό αγάπης και ελέους, και ταυτόχρονα να φέρει παρηγοριά σε αυτούς που πενθούν. Η χρήση ύμνου, όπως του Αρ. 111, είναι προαιρετική. Στο τέλος είναι κατάλληλη μια σύντομη προσευχή. Αν γίνει διευθέτηση για μετάβαση στον τάφο, είναι καλό να εξεταστεί πολύ σύντομα η ελπίδα μέσω της Βασιλείας, με το να διαβαστούν ένα ή δυο εδάφια, όπως Ιώβ 14:14, 15 και 1 Κορινθίους 15:54β–57. Κι αυτό το μέρος μπορεί επίσης να τελειώσει με προσευχή, ευχαριστώντας τον Ιεχωβά για την ελπίδα της ανάστασης, που προσφέρει μεγάλη παρηγοριά. Η ομιλία δεν χρειάζεται να υπερβαίνει τα 30 λεπτά.)

S-32-G 2/11